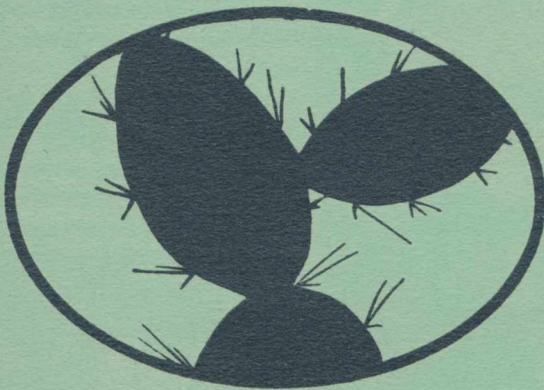

SUCCULENTA

NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING
VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSEN EN
ANDERE VETPLANTEN

1958

No. 7

Voorzitter : A. F. H. BUINING, Hamersveld (U.).

Secretaresse : Mevrouw J. GRULLEMANS—VAN BERGHEM,
Hereweg 19, Lisse.

Penningmeester : G. D. DUURSMA, „Vijversburg”, Rijperkerk (Fr.).
Postrekening no. 833550.

Redacteur : H. VAN DER VELDE, Hofwijckstraat 17, Den Haag.

Etisso

CACTUS- mesttabletten

MOOIE, GEZONDE CACTUSSEN

kunnen wij in Europa alleen dan hebben, wanneer wij de planten in een geschikte vorm de voedingsstoffen uit hun geboortegrond geven.

ETISSO, samengestelde CACTUS - mesttabletten bevatten deze voedingsstoffen in praktische en reukloze vorm.

Het

Etisso

mest-KEGELTJE

dat sporenelementen bevat, is een natuurlijk en krachtig werkzaam bemestingsmiddel voor bloemen en planten. De bijzondere samenstelling bevordert vooral de knop- en bloemvorming. Buitengewoon eenvoudig en hygiënisch in het gebruik!

Verkoop voor Nederland :

Handelonderneming **SEXTET**, Utrecht, Nieuwe Gracht 2.

Verkoop voor België :

EUDIPHARM S.A., Brussel, 77 Rue des Atrébates.

Nederlands-Belgische Vereniging van Liefhebbers
van Cactussen en andere Vetplanten

SUCCULENTA

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

Redacteur: H. van der Velde, Hofwijckstraat 17, Den Haag — Redactie-commissie: J. A. Janse en
meij. J. J. E. van den Thoon — Medewerkers: Dr. H. W. de Boer — Dr B. K. Boom — A. F. H. Buining
E. T. Claeys — A. de Prins — A. J. A. Uitewaal — Arm. Wilboorts e.a.

Gibbaeum album N.E.Br. - Muiria hortensae N.E.Br. Muirio-Gibbaeum N.E.Br.

door Dr. H. W. DE BOER

Op één bepaalde plaats op de hoogvlakte „de kleine Karroo” in Zuid-Afrika (Riversdale Division: Springfontein farm) groeien *Gibbaeum album* en *Muiria hortensae* samen (zie G. C. Nel: The *Gibbaeum* Hand-book, blz. 50); deze twee planten, welke tot twee verschillende geslachten behoren, vormen daar ter plaatse, door onderlinge bestuiving, een natuurlijke bastaard, welke *Muirio-Gibbaeum* wordt genoemd.

De mededeling van Jacobsen in het „Handbuch der Sukkulanten Pflanzen”, Band III, blz. 1562, dat het zeer onwaarschijnlijk is, dat het hier

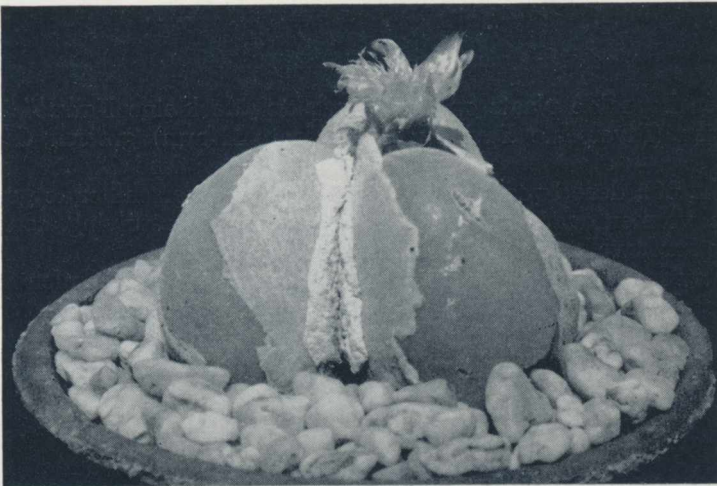

Gibbaeum album N.E.Br., vergroting 0,9 ×.

foto: de Boer.

werkelijk een natuurlijke bastaard betreft, daar, zoals hij zegt, *Gibbaeum album* en *Muiria hortensae* ongeveer 40 mijl van elkaar verwijderd voorkomen, moet, gezien bovenvermeld bericht van Nel, dat zij op één plaats samen groeien (met *Gibbaeum petrense*, *Conophytum muiri* en *Crassula columnaris*) als minder juist worden beschouwd. Ook de mededeling van Jacobsen, dat *Muirio-Gibbaeum* in vorm bijna gelijk is aan *Gibbaeum album* kan ik niet onderschrijven.

Wanneer we de drie bijgaande foto's bekijken, valt ons op, dat bij *Gibbaeum album* de twee tegenoverstaande bladeren door een scheef over het corpusculum lopende spleet aan de bovenkant geheel zijn gescheiden (aan de onderkant zijn de beide bladeren echter over een lengte van $\pm \frac{1}{2}$ cm vergroeid). Bij *Muiria hortensae* vormen de twee bladeren samen één corpusculum zonder spleet of opening; hoogstens is iets op zij van de top de aanduiding van een opening te zien als een kleine inzinking; de bloem

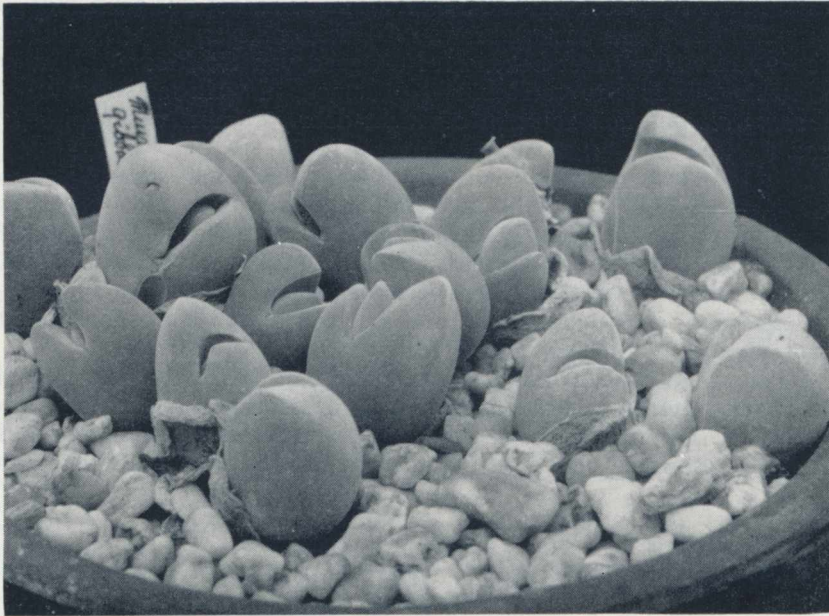

Muiria hortensae N.E.Br., vergroting 0,9 ×.

foto: de Boer.

moet zich hier volkomen door het corpusculum heen naar boven boren. Een der drie corpuscula, waaruit de plant op de foto bestaat, is met een grotendeels uitgebloeide bloem getooid. In de rusttijd is het lichaam van *Muiria hortensae* met een bijna wit vlies bedekt; daar de groei van het nieuwe corpusculum van binnen uit geschiedt en dit zich vormt ten koste van het oude corpusculum, blijft van dit laatste slechts een dun, geheel afgestorven, wit laagje over, dat bij verdere groei van het nieuwe corpusculum ten slotte in stukken scheurt en afvalt (zie foto). Het nieuwe lichaam is eerst lichtgroen en wordt in de loop van het jaar hoe langer hoe lichter van kleur. Snijdt men een corpusculum door, dan ziet men, dat dit uit enige concentrische lagen bestaat, waarvan elk jaar, door de groei van binnen uit, de buitenste laag verdroogt en afvalt.

Bij het kruisingsproduct *Muirio-Gibbaeum* is er een korte spleet van 1 tot $1\frac{1}{2}$ cm lang aanwezig; deze spleet loopt niet over de top van het corpusculum, doch iets daarnaast, waardoor, vooral indien het jonge corpus-

Muirio-Gibbaeum N.E.Br., vergroting 0,9 ×.

foto: de Boer.

culum in deze spleet zichtbaar wordt, het geheel iets gaat gelijken op de kop van een haai (zie foto). Bij verdere groei van het jonge corpusculum barst de spleet meestal aan een kant tot beneden toe open.

Wat betreft de beharing houdt *Muirio-Gibbaeum* ongeveer het midden tussen die van de beide ouders. *Muiria hortensae* is nl. bedekt met een zeer fijn, juist met het blote oog zichtbaar haarkleed; de haartjes zijn vrij lang, zijn alle met het uiteinde naar beneden gericht en staan niet erg dicht op elkaar.

Gibbaeum album is bedekt met zeer dicht opeenstaande, korte haartjes, welke in groepen zijn geplaatst, die de vorm hebben van onregelmatige veelhoekjes (loupe!). *Muirio-Gibbaeum* echter vertoont korte, dicht op elkaar staande haartjes, welke iets langer zijn dan die van *Gibbaeum album* (doch veel minder lang dan die van *Muiria hortensae*), niet duidelijk met de uiteinden naar beneden zijn gericht en niet in groepen zijn gerangschikt, behalve aan de top van het corpusculum, waar een plaatsing in veel kleinere groepjes dan bij *Gibbaeum album* is waar te nemen.

In de literatuur wordt niet opgegeven, of *Muirio-Gibbaeum* is *Gibbaeum album* ♂ × *Muiria hortensae* ♀, dan wel *Muiria hortensae* ♂ × *Gibbaeum album* ♀. Indien beide kruisingen mogelijk zijn, behoeven de twee kruisingsproducten niet aan elkaar gelijk te zijn.

Theoretisch zouden er dus twee bastaardsoorten kunnen bestaan. Van de op de foto afgebeelde bastaardplanten is de grootste geïmporteerd uit Zuid-Afrika; deze is ter plaatse op de kleine Karroo gevonden; de andere, welke geheel gelijk zijn aan de geïmporteerde plant, zijn door mij gekweekt uit zaad, dat ik uit Zuid-Afrika als zaad van *Muiria hortensae* ontving; de *Muiria hortensae*, van welke dit zaad afkomstig was, is dus blijkbaar

bevrucht door stuifmeel van *Gibbaeum album*. Ik moet dus aannemen, dat *Muirio-Gibbaeum* een bastaard is van *Gibbaeum album* ♂ × *Muiria hortensae* ♀. Het is mij niet bekend, of uit zaad van *Gibbaeum album* ooit een kruisingsproduct te voorschijn is gekomen, in welk laatste geval een *Gibbaeum album-plant* zou zijn bevrucht door stuifmeel van *Muiria hortensae*.

Helaas is het mij tot dusver nog niet gelukt mijn éne volwassen *Muiria hortensae*-plant tegelijk met *Gibbaeum album* in bloei te krijgen; indien dit vroeger of later geschiedt, zouden door bestuiving van *Gibbaeum album* met *Muiria hortensae* en van *Muiria hortensae* met *Gibbaeum album* de vragen of alle twee kruisingsproducten mogelijk zijn, of deze ongelijk of gelijk aan elkaar zijn, dan wel of er slechts één bastaard bestaat, kunnen worden opgelost.

De bastaard *Muirio-Gibbaeum* heeft in mijn kas tot dusver nog niet gebloeid; de litteratuur vermeldt niet, of deze bastaard op de kleine Karroo ooit in bloei is aangetroffen, of deze kiemkrachtig zaad levert en hoe, bij onderlinge bestuiving van twee bastaardplanten, de nakomelingschap zich gedraagt.

Als cactussen niet groeien....

door Drs. W. HELLE — Proefstation Aalsmeer.

In cactussen kennen we twee wortelparasieten, welke in hardnekkigheid elkaar weinig toegeven: de cactuswortelluis (*Rhizoectus cacticans*) en het cactuscystenaaltje (*Heterodera cacti*). Beide plagen zijn typerend voor cactussen en vergripen zich nooit aan andere plantenfamilies. Beide plagen kunnen de oorzaak zijn van een groeistilstand - een „moehed” - bij stek- en moerplanten, terwijl ze bij amateurs veel schade kunnen doen en cactusverzamelingen grondig kunnen bederven.

De aanwezigheid van de eerste plaag, de wortelluis, verraadt zich door een wit stof of fijn pluus op de grond bij de plant, uiterlijk doet het iets aan schimmel denken. Als we de cactus nader bekijken, blijkt het wollige pluus op de wortels voor te komen. Door de loep zien we in het pluus kleine platte luizen, met een overeenkomstig uiterlijk als dat van wolluizen, echter veel kleiner. Het zijn deze insecten, welke door hun huid heen die witte massa voortbrengen, die hun voorkomen zo snel verraadt.

De wortelluizen zuigen aan de wortels, en veroorzaken een soort droogrot, hetwelk de remming in de groei der planten begrijpelijk maakt. Door hun aantal en hun snelle vermeerdering door middel van eieren kunnen de wortelluizen soms een cultuur torpederen.

De bestrijding van deze luizen vergt nogal wat moeite, daar het meest effectieve middel, nl. parathion, de luizen gedeeltelijk en de eieren in het geheel niet doodt. *Derhalve is een serie behandelingen, met steeds anderhalve week tussenruimte, noodzakelijk, wil men de plaag voor 100 pct. bestrijden.*

Hiertoe dompelt men gedurende vijf minuten de worteldelen der aangetaste planten in een oplossing van 15 cc parathion van 25 pct. in 10 liter water. Gezien de giftigheid van parathion is het gebruik van rubberhandschoenen aan te raden.

Voor de amateur is om veiligheidsredenen malathion boven het gevaarlijke parathion te verkiezen, hij gebruike een oplossing van 20 cc malathion van 50 pct. op 10 liter water. In combinatie met deze behandeling moet men het kuilmedium van de aangetaste planten met genoemde middelen in dezelfde verdunning door-drenken, daar in de kuilgrond ook wortelluizen zullen voorkomen die geëlimineerd moeten worden om reïnfecties te voorkomen. Indien men deze werkwijze een keer of drie toepast met tussenruimten van 10 dagen, is succes verzekerd.

Van zwaarder kaliber, en tevens minder makkelijk aantoonbaar is het wortelrot dat door het cactuscystenaaltje veroorzaakt wordt. Voor het herkennen van deze kwaal dient men goede ogen te hebben. Men vindt in en op de wortels - en speciaal

op de oudere wortels - zeer kleine glimmende bolletjes, bruin van kleur en ter grootte van een speldeknop.

De kwaal wordt veroorzaakt door een aaltje, dat verwant is aan het aardapelpcystenaaltje, welk de aardappelmoeheid veroorzaakt. De wijfjes van de cactus-aaltjes zwellen wanstaltig op door de talloze eieren die ze in het lichaam meedragen. Na verloop van tijd sterft een dergelijk wijfje, waarbij echter de huid intact blijft, bruin verkleurt, en als een schilletje om de eiklomp blijft zitten. Men noemt zo'n bolletje met eieren een cyste. De wortel werkt de cysten langzaam naar buiten, zodat ze in de grond terechtkomen. Na enige tijd komen de eieren in de cysten uit en zoeken de jonge aaltjes een nieuwe cactuswortel op. Vergeleken met de wortelluis is de bestrijding van cystenaaltjes veel en veel moeilijker, daar alle bestrijdingsmiddelen falen. Slechts door een strenge, nauwkeurige bedrijfshygiëne, gepaard met een goed begrip van de verspreidingsmogelijkheden van de plaag kan men uit de moeilijkheden komen.

Indien de besmetting door het gehele bedrijf vrij algemeen is, is het beste systematisch, tablet voor tablet, te ontsmetten. Hiertoe verwijdt men grond en planten en maakt het tablet grondig schoon. Als kuilmedium moet nu volkomen vers materiaal gebruikt worden, waar nog niet eerder cactussen in gestaan hebben. In dit kuilmedium mag nu alleen aaltjesvrij plantmateriaal gebracht worden, dus bij voorkeur stek. Dit stek kan rustig gewonnen worden van de aangetaste moeren, *mits maar geen worteldelen of gronddeeltjes meegaan*. De oude, besmette kuilgrond kan eventueel gebruikt worden voor andere cultures, dus niet-cactussen als *Crassula*, *Aloë*, e.d. Voor amateurs met een cactusverzameling ligt de zaak nog moeilijker, aangezien geen ander advies gegeven kan worden dan te proberen door middel van stek een nieuwe verzameling op poten te zetten in verse grond.

Samenvatting: Cactuswortelluis: wollig pluus op grond en wortels van cactussen. Bestrijding door wortelkluiten met pot te dompelen in een parathion-oplossing van 0,15 pct. Kuilgrond begieten met 0,15 pct. parathion. Behandeling met tussenruimten van 10 dagen enige malen herhalen.

Cactuscystenaaltje: kleine bruine speldeknopjes op de wortels. Kuilgrond versen, tabletten grondig reinigen en zowel verse grond als nieuwe stekken gebruiken. Met toestemming van de auteur overgenomen uit het „Vakblad voor de Bloemisterij”.

Kort verslag van de Algemene Vergadering te Antwerpen

De Algemene Vergadering van Succulenta werd gehouden op zaterdag 14 juni 1958, des namiddags 2 uur in „De Nieuwe Carnot” te Antwerpen.

De voorzitter van de afd. Cactusweelde, de heer Wilboorts heette de ruim 40 aanwezigen hartelijk welkom op deze eerste Algem. Vergadering te Antwerpen.

De voorzitter van Succulenta, de heer Buining, brengt de afdeling dank voor de ontvangst, memoreert dat dit de eerste Algemene Vergadering is buiten de grenzen van Nederland en verklaart de vergadering voor geopend.

De notulen der vorige Algem. Vergadering worden onveranderd goedgekeurd, eveneens het jaarverslag over 1957. In dit jaarverslag wordt vermeld, dat op 31 dec. 1957 aangesloten waren bij de vereniging 1143 leden. Een teruggang in vergelijking met het vorig jaar van 47 leden.

Als punt 4 van de agenda komt aan de orde de rekening en verantwoording over 1957. Enkele aanwezigen vragen een specificatie te willen verstrekken over de uitgaven van het I.O.S. congres in 1957, waarvoor de vereniging f. 1000.— beschikbaar heeft gesteld. Volgens mededeling van de heer Janse blijkt een bedrag van ruim f. 620.— te zijn overgebleven, dat, zoals gebruikelijk is, zal worden besteed voor het drukken van de gehouden voordrachten. Deze publicaties zullen, indien mogelijk, tegen gereduceerde prijs worden beschikbaar gesteld aan leden van Succulenta. Naar aanleiding van een vraag uit de vergadering werd medegedeeld, dat deze publicaties moeten worden gedrukt in de taal waarin zij zijn gehouden.

Het agendapunt wordt aangevuld met gegevens over de rekening en verantwoording van het Clichéfonds 1957-1958, waaruit blijkt dat een saldo van dit fonds beschikbaar is van f. 431.58. Tot het nazien van de rekening en verantwoording van het Clichéfonds worden aangewezen, de heren Wurtz en van 't Vlie te Zwolle.

Bij het aftreden als beheerster van het Clichéfonds wordt mej. van den Thoorn

hartelijk dank gezegd voor de vele en belangrijke werkzaamheden sinds 1932 aan dit fonds besteed, waarna de voorzitter aan de vergadering het voorstel doet, mej. van den Thoon te benoemen tot erelid van de vereniging Succulenta. Dit voorstel wordt met levendig applaus begroet en mej. van den Thoon spreekt haar hartelijke dank uit voor deze benoeming. Een nieuwe beheerder of beheerster moet thans voor het Clichéfonds worden aangewezen. In de vergadering is hiervoor niemand te vinden, zodat de voorzitter de afgevaardigden van de afd. 's-Gravenhage en Zwolle verzoekt op korte termijn te trachten iemand uit deze afdelingen te vinden, die de functie op zich wil nemen.

Hierna is aan de orde de benoeming van vijf periodiek aftredende hoofdbestuur-leden. Over de functie van een dezer hoofdbestuur-leden ontstaat enige discussie, alsmede over de botanische verantwoording van het tijdschrift. De voorzitter acht het gewenst dit onderwerp in een hoofdbestuurvergadering te behandelen. Aan het verzoek van de afdeling 's-Gravenhage, de heer Bonefaas op te nemen in het hoofdbestuur, meent de voorzitter te kunnen voldoen door art. 11 van het Huishoudelijk Reglement zo te wijzigen, dat afdelingen meer dan 100 leden tellende, een tweede vertegenwoordiger in het hoofdbestuur kunnen aanwijzen. De periodiek aftredende leden van het hoofdbestuur worden herkozen, terwijl de heer Rubingh op verzoek van de afd. Gooi- en Eemland als vertegenwoordiger van deze afdeling in het hoofdbestuur wordt opgenomen.

Bij de behandeling van het 7de agendapunt, de begroting voor het jaar 1958, leest de voorzitter een brief voor van de penningmeester van Succulenta. In deze brief, een toelichting op de begroting, deelt de penningmeester mede, dat door het elke maand verschijnen van het tijdschrift, de vereniging een verlies lijdt van ongeveer f. 1500.—, waardoor de reserves die de vereniging bezit, spoedig uitgeput zullen raken. De penningmeester stelt daarom voor de contributie voor 1959 te verhogen en te brengen op f. 6.50. De voorzitter vraagt de mening van de vergadering. Na uitvoerig het voor en tegen van de afgevaardigden en leden te hebben gehoord besluit men tot stemming over te gaan. De uitslag van deze stemming wordt 94 stemmen voor en 34 stemmen tegen, waardoor het voorstel is aangenomen. Tegen stemden de afdelingen 's-Gravenhage en Zwolle.

Tot commissielid voor het nazien der rekening en verantwoording over 1957 wordt benoemd de heer Eilander uit Groningen. De voorzitter verzocht de heer Eilander met nog een tweede lid van de afdeling Groningen deze taak op zich te willen nemen.

De volgende Algemene Vergadering van de vereniging zal op verzoek van de afdeling Zaanstreek in Zaandam worden gehouden.

Als punt 11 van de agenda komt aan de orde: ingekomen stukken en voorstellen. Door de afd. 's-Gravenhage zijn enkele voorstellen ingediend. Ten eerste, een zodanige wijziging van de agenda, dat ingekomen stukken worden behandeld, alvorens door de vergadering enig besluit wordt genomen. Voorzitter wijst op de volgorde der agendapunten genoemd in art. 18 van het Huish. Reglement. Ten tweede, uitspraak van de vergadering of een lid van de redactie-commissie lid is van het hoofdbestuur of niet. Voorzitter zegt dit punt in een hoofdbestuurvergadering te zullen behandelen. Ten derde, het formaat van het tijdschrift te wijzigen en uit te komen in twee kolommendruk. Voorzitter wijst op de uitspraak van een commissie, aangewezen op de vorige Algemene Vergadering, waarbij voorkeur werd gegeven geen wijzigingen in het tijdschrift aan te brengen, doch men wil deze kwestie nogmaals bezien in een hoofdbestuurvergadering.

Verder wordt een voorstel van de afdeling Zwolle, de reiskosten van de afgevaardigden naar de Algemene Vergadering gedeeltelijk te vergoeden, afgewezen.

In de rondvraag ontstaat een levendige discussie betrekking hebbende op de uitgave van afdelingsberichten, die in sommige afdelingen nogal een uitgebreide vorm hebben aangenomen en over hoge afdelingsbijdragen door enkele afdelingen gevraagd. Over publicaties verschenen in het tijdschrift wordt van gedachten gewisseld. Ten slotte nodigt de afd. Eindhoven, het hoofdbestuur en het bestuur van de afd. Cactusweelde uit voor een bespreking over enkele wrijvingspunten, waartoe wordt besloten.

De voorzitter sluit omstreeks half zes de vergadering, onder dankzegging voor de prettige ontvangst en de in de morgenuren gehouden excursie, door de afd. Cactusweelde verzorgd.

Secretaresse Succulenta.

Ariocarpus (Scheidw.) - Roseocactus (Berger)

door M. G. VAN DER STEEG.

III

Niet altijd zijn deze ontwikkelingskenmerken duidelijk waarneembaar en ook behoeven twee nagenoeg gelijke kenmerken niet altijd op een directe verwantschap te wijzen, want deze kunnen, onafhankelijk van elkaar, ontstaan zijn in twee verschillende ontwikkelingslijnen of met andere woorden: het laatste gemeenschappelijke voorgeslacht bevatte dit kenmerk nog niet.

Het is voor ongeschoolden gevaarlijk om uit waarnemingen over de ontwikkelingsgang van zaailingen conclusies te trekken. Wel is het zeer nuttig die waarnemingen te doen en te publiceren als ondersteuning voor het werk van wetenschappelijk geschoolde onderzoekers. Daarom geef ik hier slechts enkele waarnemingen bij zaailingen van Ariocarpus- en Roseocactuspecimen, zonder een uitspraak omtrent de verwantschap te durven doen.

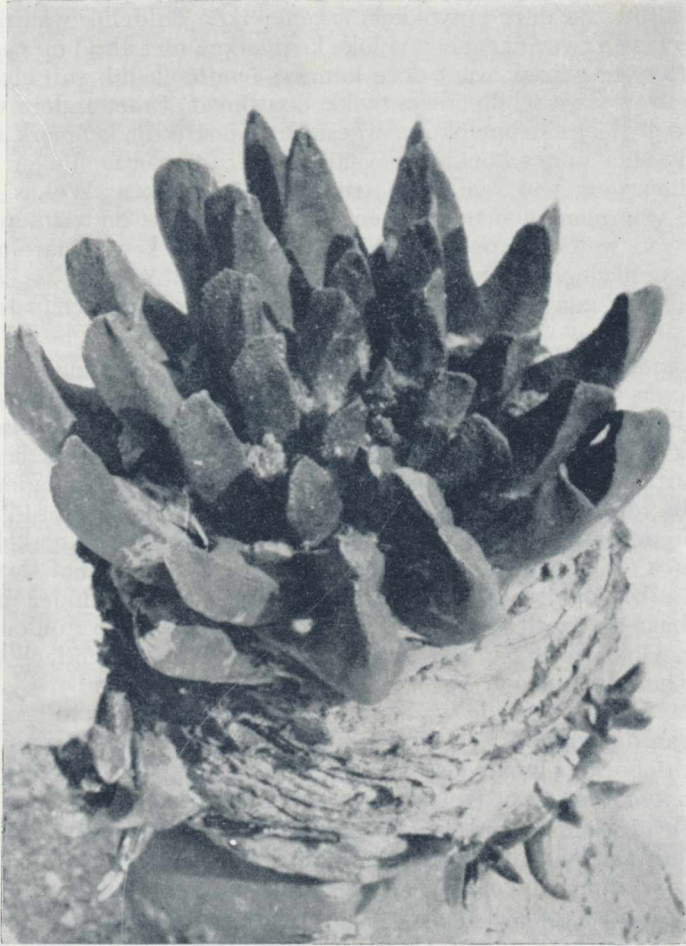
De kiemplanten van beide geslachten hebben nauwelijks zichtbare kiembladeren, evenals bijv. bij de Mammillaria's. Als volgende stap ziet men bij de laatstgenoemde tussen de kiembladeren direct de areolen met de dorens ontstaan en pas veel later kunnen we de tuberkels herkennen. Bij Ariocarpus en Roseocactus echter komen tussen de kiembladeren eerst de typische rolronde tuberkels te voorschijn, waarop na enige tijd de areolen met de dorentjes zichtbaar worden. De tuberkels zijn opmerkelijk lang, n.l. tot circa 10 mm bij een diameter tot circa 2 mm. Vanaf de derde à vierde tuberkel, die gevormd wordt, is de rolronde vorm minder uitgesproken zichtbaar en wordt meer en meer de driekantige vorm duidelijk waarneembaar. Ook wordt dan het onderscheid tussen beide geslachten zichtbaar aan het driehoekige bovenvlak, nabij de top der tuberkels van de Roseocacti, waarop later de wollige groef ontstaat. Het eerste spoortje van het ontstaan der groef is een klein plukje wol, in het midden van de basis van het driehoekige bovenvlak. Eerst de volgende tuberkels dragen een volledig ontwikkelde met wol gevulde groef.

Uit dit uitwendige onderzoek zou men kunnen concluderen dat areool en bloei punt aanvankelijk gescheiden zijn, suggererende dat dit een ouder kenmerk zou zijn, hetgeen in tegenspraak is met de gangbare opvatting. Slechts een microscopisch onderzoek van tuberkeldoorsneden zou moeten uitmaken of een verbinding tussen de twee areolen in dit stadium al of niet aanwezig is.

Merkwaardig is in dit verband wat Bödecker vermeldt over *Ariocarpus scapharostrus*. Hij zegt: „Axillen in de diepte, direct bij het lichaam kaal, echter bevindt zich in het midden op de bovenzijde van elke tuberkel, tamelijk onderaan, kort voor de axille een holachtige verdieping, die met een tamelijk sterk, grauwwit wolbosje bezet is.” Blijkbaar valt hier het bloei punt niet precies samen met de axillen. De veronderstelling dat *A. scapharostrus* een overgangsvorm is tussen Ariocarpus en Roseocactus, lijkt mij voorlopig nog te gewaagd.

Cultuur der planten

Als we willen nagaan op welke wijze we onze planten moeten behandelen is het verstandig ons eerst op de hoogte te stellen van de natuurlijke omstandigheden. Hiermede wil ik beslist niet zeggen, dat we het natuurlijke klimaat zullen moeten nabootsen. In de meeste gevallen is dat niet redelijk uitvoerbaar en bovendien kweken wij in onze kasjes planten

Ariocarpus scapharostrus met de lange opwaarts gerichte, typisch gevormde tuberkels. Het altijd rimpelige oppervlak geeft de indruk dat de plant er slecht aan toe is.

tezamen, welke in de natuur onder zeer verschillende klimatologische omstandigheden leven. Dat we er toch in slagen deze planten met succes te kweken, komt omdat onze cactussen over het algemeen een groot aanpassingsvermogen hebben. Enkele soorten echter passen zich in ons klimaat niet zo goed aan en dan is voor het verkrijgen van een

beter inzicht een bestudering van de natuurlijke omstandigheden zeer gewenst. Nu is reeds het klimaat genoemd, doch hierbij zullen we evengoed moeten letten op de voedingsbodem en ook op het natuurlijke wortelgestel, welker vorm nauw met eerstgenoemde factoren verband houdt. Daarom heb ik naar Mexico geschreven om nadere gegevens betreffende de vindplaatsen en ik laat nu de heer Schwarz aan het woord, welke mij daarover uitvoerig berichtte :

„*Ariocarpus furfuraceus* groeit in het voorgebergte van de Oostelijke Sierra Madre, daar, waar de drie Mexicaanse provincies San Luis Potosi, Nuevo León en Coahuila aan elkaar grenzen, op een hoogte van ca 1900 tot 2100 meter op terrasvormige hellingen van kalksteen, gedeeltelijk in halfschaduw of ook in de felle zon, echter in goede zwarte bladaarde en aangestilde humus.

Ariocarpus retusus groeit in het midden van het N.W. deel der provincie San Luis Potosi op kalksteenhellingen en heuvels onder dezelfde omstandigheden als *A. furfuraceus*, op ongeveer 1800–1900 meter hoogte. Slechts zelden regent het in de gebieden waar deze beide soorten voorkomen. Meestal slechts twee à driemaal per jaar, dikwijls echter ook een heel jaar niet. De dagtemperatuur in de zomer schommelt tussen 40 en 45 graden C., maar de wind koelt in de namiddag zo sterk af, dat 's nachts meestal de temperatuur tot circa 20 gr. C. daalt. Deze dag- en nachttemperaturen komen gedurende circa 8 maanden voor, en wel van begin mei tot eind oktober. Daartegenover zijn de wintermaanden zeer koud, waarbij de temperatuur veelal tot 8 graden onder nul daalt. Zo eens in de 4 à 5 jaar wordt zelfs tot 12 graden vorst gemeten.

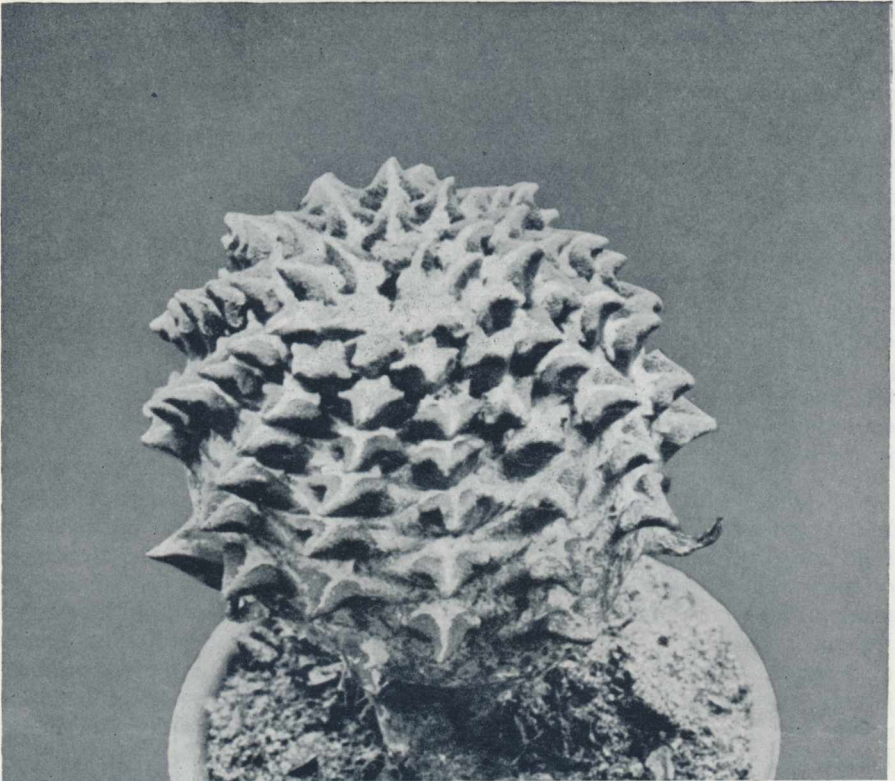
A. scapharostrus groeit op 500–600 meter hoogte in de staat Nuevo León, op leisteenheuvels aan de voet van de Oostelijke Sierra Madre in de felle zon of ook in halfschaduw. Meestal is de plant nauwelijks zichtbaar en men moet getrainde ogen hebben om haar tussen het hoekige, schilferige grauwoegroene gesteente te ontdekken. De zomer is hier zeer lang en warm. De zon verhit de „Cañon”-wanden tot circa 55 gr. C., terwijl des nachts de temperatuur tot 30 à 40 gr. C. kan dalen. In de maanden december, januari en februari zijn de nachten aangenaam koel, vriezen doet het hier nooit, ook hier valt slechts weinig regen, alleen in het voorjaar en in de herfst, maar dan ook zeer hevig.

A. trigonus groeit op losse kalksteenheuvels in de staten Nuevo León en Tamaulipas op ca 500–800 m, meestal in halfschaduw van de Mequitenstruiken. Hier heerst een subtropisch klimaat met zeer weinig regen en bijna tropische hitte. Een variëteit groeit op ongeveer 90 kilometer oostelijk van Cd. Victoria, in tropisch bos, op een hoogte van ca 300 m, eveneens in goede zwarte bladaarde. De bloeitijd van deze soorten valt in de maanden oktober–november”.

Wat direct opvalt zijn de lage temperaturen welke eerstgenoemde twee soorten 's winters te doorstaan hebben. De gangbare kweekmethode om deze soorten des winters extra warm te houden schijnt niet noodzakelijk te zijn. Verder zien we dat deze planten zeer hoge temperaturen verdragen. Een temperatuur van circa 50 graden Celsius is in onze liefhebbers-

kasjes in de zomer geen zeldzaamheid, zeker als er niet gelucht wordt. Des nachts zal de temperatuur echter gemiddeld belangrijk lager zijn dan die welke Schwarz voor het zomerseizoen opgeeft.

Het is voor ons niet mogelijk de boven aangegeven dagelijkse temperatuurecyclussen te realiseren. Dit is echter niet noodzakelijk, integendeel, de kweek bij gematigde temperaturen biedt zekere voordelen. Bij de extreme droogte en hoge temperaturen staat in de natuur de groei stil, in voorjaar en herfst echter, welke wat temperatuur en vochtigheidsgraad betreft, meer

Roseocactus kotschoubeyanus, met kleine, aan de bovenzijde afgeplatte tuberkels. Deze plant is door het enten wat opgezwollen. In de natuur liggen de tuberkels dichter aaneen, waarbij de bovenzijde der tuberkels nagenoeg in hetzelfde horizontale vlak liggen.

foto: Zwegers

door onze zomers benaderd worden, valt de groeitijd. Onze zomers kunnen dus een extra lange aaneengesloten groeiperiode ten gevolge hebben als we tijdens de warmste dagen, door flink luchten, al te hoge temperaturen voorkomen. De noodzakelijke rustperiode kan bij ons het beste in de wintermaanden vallen, omdat we door stoken in de kas dan een veel geringere luchtvochtigheid hebben.

(Wordt vervolgd)

Altamiranoa grandyi (Hamet) Berger

door B. K. BOOM

Altamiranoa grandyi (Hamet) Berger in Nat. Pfl. fam., 18a, 470 (1930).

Sedum grandyi Hamet in Bot. Jahrb., 50, Beibl. 112, 11 (1914).

Onder de naam *Sedum* sp. vond ik enkele jaren geleden in de Palmengarten te Frankfurt een aardige vetplant, die tijdens een expeditie in 1954 in het wild verzameld was door Prof. Dr. M. RAUH (Heidelberg) in de Peruaanse Andes en wel in de Valle de Rimac bij Mazucana op een hoogte van 2400 m.

Vorige herfst bloeide de plant in onze kas en bij determinatie bleek het *Altamiranoa grandyi* te zijn.

Het is een goede plant voor liefhebbers, ze vult in enkele jaren een hele

Altamiranoa grandyi,
natuurlijke grootte (details 3 ×)
tekening: I.V.T., Wageningen.

pot, en bloeit in de herfst rijk en langdurig. Stek zal binnenkort door ons worden aangeboden.

Stengels kruipend, naar de top opstijgend: bladen verspreid, aan de steriele scheuten dicht opeen, aan de bloeiende stengels verder van elkaar, alle afstaand, dik, groen, aan de voet met een korte spoor; bloeiwijze eindstandig, opstaand, meestal éénmaal vorkvormig vertakt; bloemen tamelijk dicht opeen, naar boven gekeerd, zittend of kort gesteeld; kroonbladen wit, aan de voet vergroeid, aan de top iets naar buiten gebogen.

Summary.

Described is a little known succulent plant collected by Prof. RAUH (Heidelberg) in the Peruvian Andes; stems creeping, rooting and ascending towards the top; leaves short, thick, green and spreading; inflorescence terminal; petals white.

Op bezoek bij Van Keppel

Als we ons met de gele tram van den Haag naar Wassenaar begeven om daar, door de fraaie lanen en bossen een wandeling te maken, kunnen we er op rekenen, na afloop daarvan, bij ons lid, de heer J. C. van Keppel en diens echtgenote, gastvrij ontvangen te worden en gelegenheid te krijgen onze vermoeide onderdanen wat op verhaal te laten komen. Ook . . . en daar is het in de meeste gevallen om te doen. . . . zijn planten van nabij te bekijken en te bewonderen.

Het eerste wat opvalt, als we de kas binnentreden, zijn de twee tabletten, lang $5\frac{1}{2}$ meter met een diepte van plm. 1 meter. Aan de linkerkant staan de cactussen, aan de rechterzijde de andere vetplanten. Een specialist wil de heer van Keppel niet zijn, hoewel zijn grote voorliefde uitgaat naar de vetplanten — zijn vrouw en kinderen buiten beschouwing gelaten. Er staat een zeer uitgebreide collectie van diverse geslachten — wij bedoelen nu weer de overige succulenten en niet de vrouwelijke homo sapiens —, zoals men moeilijk een tweede in ons land zal kunnen vinden, maar daarover straks wat meer.

Als jongen — en dat is nog niet zo lang geleden — had hij al een grote interesse voor al wat plant was. Het valt dus niet te verwonderen, dat hij, na het verlaten der schoolbanken, in dienst trad als leerling bij de familie Ruys, die een grote buitenplaats bewoonde te Wassenaar. Daar bracht de heer van Keppel zijn leertijd door en uit de kassen kreeg hij zijn eerste stekjes, die de grondslag zouden vormen voor zijn thans zo fraaie collectie planten.

Het begin was er en ook de ernst om de liefhebberij zo serieus mogelijk aan te pakken. Zijn vak bracht mede, dat hij zijn plantenbezit met kennis van zaken bestudeerde en alles in een kaartsysteem aantekende. Van elk plantje weet hij de herkomst en verdere bijzonderheden te vermelden. De nomenclatuur leverde geen moeilijkheden voor hem op. Elke plant is voorzien van de juiste benaming, voor zover deze bekend is, hetgeen wel wat zeggen wil. De verdere bijzonderheden staan opgetekend in een zakboekje, dat in twijfelgevallen te voorschijn wordt gehaald om de ongelovige toeschouwer te overtuigen.

Zoals het gewoonlijk gaat bij het bezichtigen van een collectie, wordt er van gedachten gewisseld over de een of andere plant en de cultuur en daarmee zit de heer Van Keppel meteen op zijn stokpaardje. Van vele planten en niet alleen van de succulenten, weet hij bijzonderheden en eigenschappen te vertellen, die op zichzelf genomen bijzonder interessant zijn, en een van mijn eerste vragen was :

- Waarom zet u uw planten niet uit in de volle grond van het tablet?
- Dat is wel mooi, zei hij, maar op den duur, als de planten groter worden, heb je er weinig of geen overzicht meer op. Een plant in een pot kan je zonder meer uit het tablet nemen en gemakkelijk van alle kanten bekijken of er zich ongedierte op of onder bevindt en de planten, indien zij in de volle grond van het tablet uitgeplant zijn, kan men ze niet zo goed onder controle houden.
- Maar die planten, die in de eternitbakken staan, groeien toch ook goed ?

Vetplanten kunnen ongelooflijk mooi zijn: hier staan stuk voor stuk juweeltjes!
foto : de Klark.

— Zeker, maar dat zijn nog vrij jonge exemplaren, die kan men voorlopig beter bij elkaar zetten, dat komt het wortelgestel ten goede en bovendien bespaart het me de eerste jaren ruimte; na drie of vier jaar krijgen ze ook een potje. Deze methode volg ik al een aantal jaren en zij is mij tot nu toe de beste gebleken.

— Geeft u uw planten mest of een andere bijvoeding ?

— Neen, bijvoeding geef ik mijn planten zelden of nooit, met uitzondering van de Phyllo's, die in de groeiperiode wat slappe koegier krijgen. In de geconcentreerde meststoffen die wij zouden kunnen gebruiken is in de regel het stikstofgehalte veel te hoog. De planten groeien er veel te hard door en dat is nu juist datgene, wat ik niet graag wil. Ik hou niet van hard-groeiende planten.

— U heeft er dus bezwaar tegen om de cactussen te bemesten ?

— Integendeel ! Indien we onze planten, vooral de jongere, elk jaar verpotten in een goede grond, waarin wat patentkali en thomasslakkenmeel gemengd is, dan is verdere bemesting niet nodig. Zelfs bij mijn oude planten, dat wil zeggen, die planten welke om de twee of drie jaar verpot worden, is het in het geheel niet nodig, dat ze nog eens extra bemest worden.

— Welke is de samenstelling van uw grond ? In hoofdzaak bladaarde zeker, want dat heb ik hier en daar in Wassenaar bij grote partijen zien liggen.

— Ja, dat wil zeggen, ik verzamel het tuinafval, zoals bladeren en gras, zet dat op een hoop en vermeng dit met bovengenoemde meststoffen, klei en veel grindzand, waardoor ik een luchtig en goed doorlatend grondmengsel verkrijg, waarin mijn planten, zoals u zelf kunt zien, uitstekend gedijen.

— Verplant u uitsluitend in het voorjaar ?

— Integendeel, ik verplant meestal midden in de winter voordat de groei in de planten is, omdat ik dan gelegenheid heb de planten stuk voor stuk grondig op luis e.d. te inspecteren. Wanneer ik in de winter verplant, hebben ze gelegenheid in het voorjaar weer aan de groei te gaan. Het resultaat daarvan is dat ze eerder tot knopvorming overgaan dan planten, welke in het voorjaar van verse grond worden voorzien. — De geachte lezer(es) houde in het oog dat hier sprake is van kascultuur.

— Schermt u uw planten?

— Alleen in het vroege voorjaar. Later niet meer.

— Geeft u uw planten in het voorjaar al veel water?

— Natuurlijk niet. Ik begin, als het weer en de temperatuur het toelaat een klein beetje te verstuiven en water te geven; ook die planten welke reeds een begin hebben gemaakt met knopvorming, maken kennis met de verstuiver, hetgeen de planten zichtbaar goed doet, en dit is ook zeer belangrijk voor alle cactusliefhebbers, ik giet vrijwel uitsluitend met regenwater.

— Maar het komt toch wel meermalen voor dat, als we te vroeg beginnen met water geven, de knoppen er afvallen?

— Dat komt inderdaad wel eens voor, maar dat heeft een andere oorzaak. Zoals ik reeds opmerkte, zijn er liefhebbers die beslist te lang wachten in het voorjaar met het verplanten. Dan kan het voorkomen dat eventueel gevormde knoppen, die reeds in aanleg aanwezig waren, niet door kunnen zetten en afvallen, omdat... de planten nog niet voldoende vast staan in de verse grond en zich nog geen haarworteltjes gevormd hebben, die tot de groei moeten aanzetten.

— Ik heb meer dan eens geconstateerd, dat knopvorming in aanleg, door de een of andere oorzaak geremd wordt en tot stekvorming overgaat, wat is daarvan de oorzaak?

— Ja, dat kan verschillende oorzaken hebben, ten eerste is er dan sprake van een storing in het ontwikkelingsproces van de bloei, doordat de planten te vroeg en ook wel te veel water hebben gekregen en daardoor te lang nat hebben gestaan; ten tweede ook wel veroorzaakt door de gure dagen, zoals wij in het voorjaar maar al te veel hebben. In het voorjaar is het voor de cactusliefhebbers opletten hoe de planten in hun groeiproces reageren....

— Wat zijn dat voor zaailingen, daar in die testen?

— O dat, wacht, ik zal er eens een paar naar beneden halen..... kijk, in deze bak staan tweejarige zaailingen *Stenocactussen*, zaad van *Succulenta*. Daar had ik buitengewoon veel succes mee, de zaden kwamen op „als haren op een hond”.... Hier, en dat zijn *Rebutia's*, en dat *Gymnocalyciums*, enz., enz. Staat er heel goed bij, zou ik menen. Men beweert wel eens dat men met het zaad van het *Clichéfonds* geen goede of minder goede resultaten heeft.

Mannetje aan mannetje stonden daar honderde zaailingen in vele bakjes, en daarmee werd weer eens te meer bewezen, dat de heer Van Keppel de zaai- en kweekkunst tot in de perfectie verstaat. Plots werd mijn aandacht getrokken door een aquarium, waarin een aantal planten stonden. Ik vroeg hem waar dat ding voor diende.

— Dat is nu mijn ziekenhuis. Elke onbewortelde en slechtgroeiende plant gaat een poosje in quarantaine. Ik observeer deze planten nauwkeu-

Het tablet met cactussen : bijzonder goed gekweekte planten.

foto : de Klark.

rig, want het komt meermalen voor dat op slecht groeiende planten ook wortelluizen of ander ongedierte welig tiert en daar pas ik wel degelijk voor op . . . voorkomen is beter dan genezen. Zijn de planten beworteld of wat op verhaal gekomen, dan worden zij zo spoedig mogelijk uit het ziekenhuis ontslagen.

Natuurlijk verwacht u, gewoonte getrouw, een serie namen van planten welke in de kas zijn ondergebracht. Ik doe slechts een greep.

Wij noteerden *Adromischus cooperi cristata*, een plantje dat nogal moeilijk in kultuur is. Van de vele *Aeoniums* of eeuwig blad valt direkt de bijna zwarte vorm van *Aeonium arboreum* op, een pracht plant die een grote verbetering is van de *var. atropurpureum*, die in de winter altijd weer groen wordt. Deze, waarschijnlijk nog onbeschreven vorm, blijft bij goede cultuur zijn donkere kleur behouden. Ook van de cristaatvorm *Aeonium arboreum* treffen wij een paar mooie planten aan. Vermeldenswaard is nog een onbekende *Aeonium*soort met rozetten van 20-30 cm doorsnede, waarvan een oud vertakt exemplaar reeds jarenlang de trots van de bezitter is. Een twintigtal andere *Aeoniums* moeten wij helaas onbesproken laten, mogelijk worden deze later eens in *Succulenta* behandeld.

Altamiranoa elongata en *Villadia imbricata* zijn plantjes die men tevergeefs in vele verzamelingen zoekt, maar die hier een plaatsje hebben gevonden, evenals de kleinste *Crassulaceae* *Lenophyllum pusillum*.

Van *Cotyledon undulata* bezit deze liefhebber mooie exemplaren, die hij zelf uit zaad heeft gekweekt, dat hem door een andere liefhebber ter beschikking was gesteld. De heer Van Keppel is er overigens met recht trots op dat het grootste deel van zijn plantenbezit is opgekweekt uit zelf gezaaide planten en uit stekjes en kleine plantjes die andere liefhebbers hem gegeven hebben. De ware liefhebber heeft geen behoefte grote planten te kopen, de aardigheid is juist ze zelf op te kweken tot grote en bloeibare planten.

Een bijzonder mooi gekweekt exemplaar van *Cotyledon ladysmithiensis* mag hier zeker niet onvermeld blijven. Van het zeer uitgebreid vertegenwoordigde ge-

slacht *Crassula* noemen wij in de eerste plaats een aantal ultrasucculente vormen zoals *Crassula tecta*, *teres*, *hystrix* en *deceptrix*. Van de fraai grijsbehaarde soorten zien we mooie gedrongen gekweekte planten zoals *Crassula arta*, *deltoidea*, *grisea*, *cornuta* en *namaquensis*. De rozetvormende soorten o.a. *Crassula barbata*, *hemisphaerica*, *interrupta*, *tomentosa*, *picturata*, *rosularis* en *orbicularis* zijn bijzonder mooi. Van de groep met doorboorde bladparen: *Crassula perforata*, *perforata*, *rupestris*, *brevifolia*, *marginalis*, *nealeana* en *marnieriana*. Ook verschillende vormen van *Crassula perfoliata* (syn. *pallida*) zijn aanwezig.

Het geslacht *Kalanchoë* is goed vertegenwoordigd door *Kal. tomentosa*, de Panda-plant, waarvan een prachtig exemplaar in de huiskamer is gekweekt en *Kal. pumila* een mooi vertakt en tot aan de voet bebladerde plant, waar de bloemknopjes alweer zichtbaar waren. De *Kalanchoë*'s zijn overigens zorgenkinderen, daar zij, behalve een te lage temperatuur, ook de gevolgen van het stoken met petroleum minder goed verdragen.

Wat zijn de berijpte *Pachyphytums* toch mooie planten! We zagen *Pachyphytum oviferum* met haar korte eivormige blaadjes, *bracteosum*, *longifolium*, *hookeri*, *brevifolium* en *compactum*. Vermelding verdient de groene *P. viride* waarvan de bladeren in het voorjaar fraai bronsrood verkleuren. Ook een aantal mooie hybriden van dit geslacht, ontstaan door kruising met *Echeveria* zijn in deze verzameling te vinden, o.a. *Pachyveria scheideckeri* var. *cristata*.

Het geslacht *Echeveria* behoort ook tot de favorieten van deze collectie. Dicht grijsbehaarde soorten als *Echeveria setosa*, *pulvinata*, *pulvinata* var. *Ruby*, *pilosa*, *leucotricha*, *pubescens* en niet te vergeten de prachtige kruising *bombycina* (*setosa* × *pulvinata*).

Verschillende vormen van *Echeveria* trekken de aandacht, vooral *Echeveria peacockii*, *elegans* var. *kesselringii*, *gigantea*, *derenbergii* en de verschillende vormen van *Echeveria glauca* vallen op. Naast de bekende *Echeveria acutifolia*, welke ten onrechte vaak *E. gibbiflora metallica* genoemd wordt, zien we ook van deze laatste soort de var. *carunculata* met haar karakteristieke blazen op de bladeren; de var. *rosea* en van deze laatste var. de zeldzame cristaatvorm. In de Urbiniagroep zien we, behalve *agavoides* en een mooie cristaat, ook de zeldzame *purpurorum* en enkele hybriden o.a. *E. angusta*, een hybride van *purpurorum* en *setosa*.

Een aparte vermelding verdient *Echeveria spiralis* waarvan de lange, smalle blaadjes spiraalvormig om het stammetje heen draaien. Ten slotte vermelden wij nog de bonte *Echeveria hoveyi* var. *variegata* en de zeer grootbladige *E. pallida*, waarvan de groene bladeren in de zomer een fraaie rode rand krijgen door de zon.

De Sedums worden voor een deel gekweekt in een lange bak, die aan de muur hangt, zodat de hangende en kruipend soorten zich vrij kunnen ontwikkelen. *Sedum morganianum*, *stahlii*, *rubrotinctum* variëteit 'Aurora', *bellum*, *diversifolium* zijn enkele interessante soorten die wij noteren. Ook een groot aantal winterharde Sedums en Sempervivums vinden buiten op een rotspartijtje een plaats. Van de overige succulenten noemen wij nog een bak met diverse uit zaad gekweekte Lithops-soorten, *Pleiospilos magnipunctatum*, *nelii* en *bolusii*. *Faucaria*'s en verschillende *Huernia*'s en *Stapelia*'s, *Aloë concinna*, *variegata*, *Dyckia sulphurea* en vele *Haworthiasoorten*.

De cactussen zijn zeer gevarieerd en geven meer het beeld van een echte liefhebbersverzameling. Naast *Phyllocactussen* zien wij een aantal *Opuntiasoorten* o.a. *moyavensis*, *tunicata*, *microdasys* var., *spgazzinii* en laagblijvende soorten als *clavarioides*, *microdisca*, *andicola*, *floccosa*, *ovata* en vele andere. De *Lobivia*'s en *Rebutia*'s zijn goed vertegenwoordigd vanwege hun rijke en willige bloeibaarheid. De fraaie, kleurige bedoorning van deze plantengroep bewijst dat zij het wel naar hun zin hebben. Er zijn ook grote *Echinopsis*soorten die ieder jaar trouw bloeien. Verschillende *Mammillaria*'s, *Noto*'s, *Gymno*'s en *Parodia*'s worden met voorliefde gekweekt, ook alweer voor de bloemen.

Het zou ons te ver voeren alle soorten te noemen. Wij kunnen slechts een ieder die daartoe in de gelegenheid is, aanraden zelf eens een kijkje te gaan nemen in de Jonkerlaan 14 te Wassenaar. Wie er heen gaat om een „gewone” liefhebbersverzameling te zien zal er vast en zeker geen spijt van hebben.

H. VAN DER VELDE.

Leden van Succulenta, bezoekt van 12—20 juli a.s. de

„CAVETO” Jubileumtentoonstelling

van Cactussen en andere Vetplanten in de

Stadskwekerij te Zaandam.

GEOPEND VAN 10 TOT 12 UUR EN VAN 1.30 TOT 9.30 UUR.

TOEGANG VRIJ.

Bestuursmededelingen.

LIDMAATSCHAP HALFJAAR '58.

Nieuwe leden kunnen met ingang van 1 juli 1958 worden ingeschreven. De kosten tot het einde van de lopende jaargang (31 december) bedragen f. 2.50 en voor België, Belg. frs. 37.50. Men ontvangt in dit geval de zes laatste nummers van het tijdschrift in 1958.

Inschrijving per 1 januari 1958 blijft mogelijk, daar voldoende tijdschriften voorradig zijn.

Vriendelijk wordt verzocht, bij opgave van nieuwe leden, de ingangsdatum van het lidmaatschap aan het secretariaat te willen mededelen.

Nieuws uit de Afdelingen

AMERSFOORT

De maandelijkse bijeenkomst zal worden gehouden op zaterdag 2 augustus des nam. te 15 uur ten huize van de heer A. F. H. Buining, Hamersveld.

Bespreking excursie enz.

Een vriendelijk verzoek aan de leden die hun contributie over 1958 nog niet voldaan hebben dit alsnog te willen doen aan de penningmeester de heer F. J. Meijer, Goudsbloemstraat 23, Amersfoort.

F. J. MELJER,
Secretaris.

ARNHEM EN OMSTREKEN.

Onze junivergadering hebben we in Bennekom gehouden. Deze keer hebben we meer gekeken of liever gezegd bewonderd, dan vergaderd. Onze Benne-

komse leden hebben, ieder op zijn eigen wijze, echte liefhebbersverzamelingen opgebouwd. Daarom was er weinig tijd over voor de vergadering.

De volgende vergadering wordt weer in Arnhem gehouden en wel op donderdag 17 juli a.s. ten huize van de heer Van den Berg, Heselbergherweg 12. Te bereiken met lijn 3 richting Alteveer tot de halte Heselbergherweg. Zoals gewoonlijk beginnen we om 8 uur met het bezichtigen van de buitengewoon mooi opgestelde verzameling van de gastheer. Daarna zal de heer Smeets uit Wageningen verder gaan met zijn lezingenreeks.

Tot slot mag niet onvermeld blijven dat bij ons medelid, de heer Lodewijks, een bloeiend negerhandje te zien is.

J. SCHUT.

CACTUSWEELEDE - ANTWERPEN

Verslag van de maandelijkse vergadering van 16 juni 1958.

1. Opening door de voorzitter.
2. Voorlezing door de voorzitter van een beknopt verslag over de Algem. Vergadering Succulenta, gehouden te Antwerpen op 14 juni 1958.
3. Diavertoning door de heer Hoeckx over reisopnamen van ons medelid de heer Jossa.
4. Maandelijks tombola, met als kasopbrengst 475 B.fr.
5. Ruilbeurs, verzorgd door de heer Lebbe.
6. De heer P. Van de Merle werd als overwinnaar van het kruiswoordraadsel van de maand mei uitgeloot.
7. Diavertoning door de heer Hoeckx van de prachtige verzameling cactussen van de heer Jacobs, waarna nog mooie opnamen vertoond werden

D. BOUWMAN

Binnenl. Groothandel
Export

Grote sortering Cactussen
en prima Vetplanten

DIJKWEG 56a — HONSELERSDIJK — TELEFOON K. 1740—5168

import
export

Cactussen en andere Succulenten

telefoon 332556
postrekening 172446

F. Jansen
's-Gravenhage

Leyweg 24

No. 932357

Mej. J. J. E. v. d. Thoorn deelt mede dat het nummer van haar postrekening 398972 met ingang van heden is gewijzigd in no. 932357.

over planten uit de kas van de heer Hoecx met een speciale serie cristaatvormen.

8. Dankwoord en sluiting door de voorzitter.

A. WILBOORTS.

DORDRECHT en OMSTREKEN.

Ledenvergadering in het K.A.B.-gebouw, Doelstraat 9, Dordrecht, te houden op 16 juli 1958, aanvang 19.30 uur.

Agenda. Opening door de voorzitter. — Notulen — Ingekomen stukken — Vaststelling dia-avond en wat verder ter tafel wordt gebracht. Rondvraag en sluiting.

De leden die onze vorige vergadering bijwoonden, hebben veel geleerd wat betreft het enten der cactussen en tevens kunnen genieten van de vele mooie kleurendia's van cactussen met en zonder bloemen. De heer Bravenboer uit Vlaardingen, die deze avond voor ons verzorgde liet aan de hand van verschillende lichtbeelden op zeer duidelijke wijze het enten der cactussen zien. Na de pauze werden prachtige kleurendia's vertoont. Al met al een zeer mooie en leerzame avond.

In de pauze was er een grote tombola. Er werden 100 loten verkocht waarvan 78 planten als prijs stonden. De planten waren geschonken door de heren Filemon, van Bree en Dentinger.

Wederom is onze afdeling uitgebreid met twee nieuwe leden n.l. de heren J. v. d. Boogaard, Bevershoek, 's-Graven-deel en A. Heller, Vondelstraat 40, Dordrecht. In verband met de vacaties is er in de maand augustus geen vergadering. De aankondiging van vergaderingen zal tijdelijk via Succulenta plaats

vinden daar de schrijfmachine van de secretaris defect is. Er verschijnt dus geen Afdelingsnieuws. De Secretaris.

HAARLEM EN OMSTREKEN.

De maandelijksse bijeenkomst zal gehouden worden op donderdag 24 juli a.s. in het Ned. Hervormd Jeugdhuis, Schoterweg 83, Haarlem. Noteer deze datum! CHR. MEIJER, Secr.esse.

Ruil- en verkoopaanbiedingen

GEVRAAGD: *Acrodon bellidiflorus*; winterharde *Sempervivums* en (of) van *Gasteria's* heeft voor een beginnende liefhebber jonge planten te koop. Brieven met soorten en prijsopgave aan H. GIJSBERTS, van Hogendorpstraat 49, Den Helder.

GEVRAAGD: *Acrodon bellidiflorus*; *Aloinopsis tudichumii*, *Antegibbaeum fissoïdes*; *Delosperma echinatum*, *lehmannii*, *grandiflora*; *Drosanthemum ambiquum*, *floribundum*, *latipetalum*, *bellum*; *Gibbaeum album*, *angulipes*, *nebrownii*, *pilosulum*; *Glottiphyllum compressum*, *parvifolium*; *Hereroa calycina* *Lampranthus conspicuus*, *citrinus*; *Nananthus aloïdes*, *pole-evansii*, *rubrolineatus*; *Ruschia callifera*, *saxicola*, *uncinella*. Aanbiedingen aan F. NOLTEE, Voorstraat 47, Dordrecht.

AANGEBODEN in ruil of te koop: 2 en 3-jarige zaailingen van *Coryphantha andreae*, *pallida*, *palmeri*, *retusa*. *Gymnomonvillei*, *saglione*; *Etus ottonis*, *Hamathoc. setispinus*; *Mam. simplex*, *rhodantha*, *bocasana cristata*; *Epostoa lanata*, *lanata var. rubrispina*; *Oreocereus celsianus*, *fossulatus*, *trollii*; *Astrophytum ornatum*, *myriostigma*; *Cephalocereus houlettii*, *senilis*. *Cereus nycitalus*, *strausii*, *pringlei*, *dumortieri*, *bavosus*, *chende*, *pruinosis*, *gigantea*, *marginatus*. *Seticer. icosagonus*. Brev. met postzegel voor antwoord aan H. J. BUIJS, Wilhelminastraat 26, Amstelveen.

Flinke sortering

Import - Export

Cactussen en andere Vetplanten

bij W. J. van Kempen

Driehuizerweg 327, Brakkestein, Nijmegen, Tel. 23377, Giro 547230